393L0097

24.11.93 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 290/1

RÅDETS DIREKTIV 93/97/EEG

av den 29 oktober 1993

om tillägg till direktiv 91/263/EEG vad gäller jordstationsutrustning för satellitkommunikation

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag([1]),

i samarbete med Europaparlamentet([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande([3]), och

med beaktande av följande:

1. Kommissionen har givit ut en grönbok om ett gemensamt förhållningssätt avseende området för satellitkommunikation inom gemenskapen där det föreslås att man skall införa ett ömsesidigt erkännande av typgodkännande för jordstationsutrustningen som en av de viktigaste förutsättningarna för bland annat en marknad för jordstationsutrustning inom hela gemenskapen.

2. Rådet anser i sin resolution av den 19 december 1991 om utvecklingen av den gemensamma marknaden för tjänster och utrustning för satellitkommunikation([4]), att harmonisering och liberalisering av lämplig jordstationsutrustning är ett av de viktigaste målen med politiken för telekommunikation via satellit, med hänsyn särskilt tagen till de villkor som är nödvändiga för att uppfylla de väsentliga kraven.

3. I den resolutionen noterar rådet med intresse att kommissionen avser att föreslå åtgärder för en tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om berörd jordstationsutrustning, inbegripet det ömsesidiga erkännandet av utrustningens överensstämmelse, i enlighet med de principer som redan fastställts i direktiv 91/263/EEG([5]).

4. För att uppnå målet med en avancerad, öppen marknad för jordstationsutrustning inom hela gemenskapen krävs effektiva och verkningsfulla harmoniserade förfaranden för certifiering, provning, märkning, kvalitetssäkring och produktövervakning. Alternativet till gemenskapslagstiftning är ett motsvarande system med bestämmelser som förhandlats fram mellan medlemsstaterna, vilket skulle innebära uppenbara svårigheter på grund av antalet organ som skulle delta i de många bilaterala förhandlingarna. Detta vore varken praktiskt, snabbt eller effektivt. Medlemsstaterna kan därför inte i tillräcklig utsträckning uppnå målet med den föreslagna åtgärden. Däremot har metoden med ett gemenskapsdirektiv upprepade gånger, bland annat inom telekommunikationssektorn, visat sig vara ett praktiskt, snabbt och effektivt sätt. Målet med den aktuella åtgärden kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå.

5. Gemenskapsrätten föreskriver i sin nuvarande utformning — som ett undantag från en av de grundläggande gemenskapsreglerna, nämligen den om fri rörlighet för varor — att hinder för rörlighet inom gemenskapen till följd av olikheter i nationell lagstiftning om marknadsföring av varor måste accepteras när detta anses nödvändigt för att tillgodose väsentliga krav. I detta fall skall därför harmoniseringen av lagstiftningen begränsas till de före-

([1]) EGT nr C 4, 8.1.1993, s. 3.
([2]) EGT nr C 176, 28.6.1993, s. 74 och beslut av den 27 oktober 1993.
([3]) EGT nr C 161, 14.6.1993, s. 11.
([4]) EGT nr C 8, 14.1.1992, s. 1.
([5]) EGT nr L 128, 23.5.1991, s. 1.

skrifter som är nödvändiga för att tillfredsställa de väsentliga kraven i fråga om jordstationsutrustning. Eftersom dessa krav är väsentliga, måste de ersätta relevanta nationella föreskrifter.

6. Rådets direktiv 73/23/EEG av den 19 februari 1973 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser(1) och rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter(2), är tillämpliga på bland annat områdena telekommunikation och informationsteknologi.

7. Direktiv 73/23/EEG omfattar generellt sett också säkerhet för människor.

8. I rådets direktiv 89/336/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet(3) fastställs harmoniserade förfaranden för att skydda apparater för elektromagnetiska störningar och definieras de skyddskrav och de inspektionsförfaranden som gäller detta. De allmänna kraven i det direktivet gäller också jordstationsutrustning. Det här direktivet omfattar kraven för elektromagnetisk kompatibilitet i den mån som de särskilt gäller jordstationsutrustning.

9. I beslut 87/95/EEG(4) fastställs de åtgärder som skall vidtas för att främja standardiseringen i Europa samt utarbetandet och tillämpningen av standarder inom områdena för informationsteknologi och telekommunikation.

10. Med hänsyn till de väsentliga kraven, och för att hjälpa tillverkare att styrka överensstämmelse med dessa väsentliga krav, är det önskvärt att harmonisera standarder på europeisk nivå för att bevaka allmänintresset vid konstruktion och tillverkning av jordstationsutrustning och för att möjliggöra kontroll av överensstämmelse med dessa väsentliga krav. Dessa standarder, som är harmoniserade på europeisk nivå, är utarbetade av privaträttsliga organ och måste bevara sin icke-tvingande status. För detta ändamål är Europeiska organisationen för standardisering, CEN, Europeiska organisationen för standardisering inom elområdet, CENELEC, och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder, ETSI, de organ som är erkända såsom behöriga att anta harmoniserade standarder.

11. Förslagen till gemensamma tekniska föreskrifter är i allmänhet utformade på grundval av harmoniserade standarder samt, för att säkerställa en lämplig teknisk samordning på bred europeisk grund, på grundval av ytterligare konsultationer, i synnerhet med Kommittén för tillämpning av regler om telekommunikationer, TRAC.

12. Genom direktiv 91/263/EEG införs det fullständiga, ömsesidiga erkännandet av typgodkännande för teleterminalutrustning och upprättas Kommittén för godkännande av terminalutrustning, ACTE, bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande, vilken skall bistå kommissionen vid genomförandet av de uppgifter som den anförtrotts genom det direktivet.

13. Direktiv 91/263/EEG gäller inte uttryckligen jordstationsutrustning.

14. Det är därför nödvändigt att de principer som redan är fastställda i det direktivet vad gäller terminalutrustning även skall tillämpas på jordstationsutrustning.

15. Räckvidden för det här direktivet måste baseras på en allmän definition av termen *jordstationsutrustning,* för att möjliggöra den tekniska produktutvecklingen. Räckvidden omfattar inte specialbyggd jordstationsutrustning som är avsedd att användas som en del av det allmänt tillgängliga markbaserade telenätet. Avsikten är att utesluta bland annat gränsjordstationer (gateways) för större trunknät som ett led i utbudet av infrastruktur (såsom stationer med stor diameter) och styrstationer (tracking and control).

16. Det här direktivet påverkar inte nuvarande särskilda eller exklusiva rättigheter avseende satellitkommunikation som medlemsstaterna får behålla i enlighet med gemenskapsrätten.

17. Vad gäller gränssnittet till det rymdbaserade systemet utformas jordstationsutrustning antingen för sändning av radiosignaler, för både sändning och mottagning av radiosignaler eller för enbart mottagning av radiosignaler.

(1) EGT nr L 77, 26.3.1973, s. 29.
(2) EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 92/400/EEG (EGT nr L 221, 6.8.1992, s. 55).
(3) EGT nr L 139, 23.5.1989, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/31/EEG (EGT nr L 126, 12.5.1992, s. 11).
(4) EGT nr L 36, 7.2.1987, s. 31.

18. Vad gäller gränssnittet till det markbaserade systemet är jordstationsutrustning antingen avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet eller inte avsedd för detta.

19. Satellitbanor (såsom geostationära, lågflygande (LEO) och elliptiska) är banor i rymden i vilka satelliter eller andra rymdbaserade system rör sig, och är en naturlig, begränsad resurs.

20. Satellitbaneresurser används tillsammans med radiofrekvensspektrum, vilket också är en naturlig, begränsad resurs. Sändande jordstationsutrustning utnyttjar båda dessa resurser.

21. För utvecklingen av europeisk satellitkommunikation är det viktigt att effektivt utnyttja satellitbaneresurser i kombination med radiofrekvensspektrum och att undvika skadlig interferens mellan rymd- och markbaserade kommunikationssystem och andra tekniska system. Internationella teleunionen, ITU fastställer kriterier för effektivt utnyttjande av satellitbaneresurser liksom för samordningen med radio för att möjliggöra att rymd- och markbaserade kommunikationssystem kan fungera samtidigt utan onödig interferens.

22. Harmoniseringen av villkoren för att släppa ut jordstationsutrustning på marknaden kommer att skapa förutsättningar för en öppen och enhetlig marknad och kommer dessutom leda till ett effektivt utnyttjande av satellitbaneresurser och radiofrekvensspektrum samt göra det lättare att undvika skadlig interferens mellan rymd- och markbaserade system och andra tekniska system.

23. Med hänsyn till de väsentliga kraven relaterade till effektivt utnyttjande av satellitbaneresurser och radiofrekvensspektrum och för att undvika skadliga störningar mellan rymd- och markbaserade kommunikationssystem och andra tekniska system, är det i allmänhet inte möjligt att följa sådana krav annat än genom att tillämpa särskilda tekniska lösningar. Gemensamma tekniska föreskrifter behövs därför.

24. Parametrarna för sändares utnyttjande av frekvensspektrum omfattas av de väsentliga kraven i artikel 4 c och 4 e i direktiv 91/263/EEG, med provningsmetoderna och gränsvärdena angivna tillsammans med den berörda utrustningens tekniska egenskaper.

25. Jordstationsutrustning som kan användas för sändning eller sändning och mottagning av radiosignaler får förutom bestämmelserna i detta direktiv omfattas av en licensordning.

26. Jordstationsutrustning som endast kan användas för mottagning av radiosignaler skall inte omfattas av en licensordning, utan endast av bestämmelserna i detta direktiv, såvida den inte är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet, enligt förslaget i Grönboken om satellitkommunikation inom Europeiska gemenskapen. Användandet av sådan jordstationsutrustning måste stämma överens med nationella föreskrifter som är förenliga med gemenskapslagstiftning.

27. Faktisk, likvärdig tillgång för europeiska tillverkare till marknader i tredje land, särskilt USA och Japan, bör företrädesvis uppnås genom multilaterala förhandlingar inom ramen för GATT, även om bilaterala samtal mellan gemenskapen och tredje land också kan bidra till denna process.

28. Representanter för teleorganisationerna, användarna, konsumenterna, tillverkarna, tjänsteproducenterna och fackföreningarna bör ha rätt till samråd.

29. Den som ett beslut enligt detta direktiv riktar sig till måste underrättas om skälen för beslutet och om de möjligheter som står till buds att få beslutet prövat.

30. Övergångsbestämmelser behövs för att ge tillverkarna tillräckligt med tid att anpassa konstruktionen och produktionen av jordstationsutrustning till de gemensamma tekniska föreskrifterna. För att uppnå den nödvändiga smidigheten måste övergångsbestämmelserna utarbetas från fall till fall. De nödvändiga övergångsbestämmelserna skall fastställas i de gemensamma tekniska föreskrifterna.

31. ACTE har en viktig roll vid tillämpningen av detta direktiv. Den bör arbeta i nära samarbete med de relevanta kommittéer som behandlar licensförfaranden för satellitnät och satellittjänster.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

Räckvidd, utsläppande på marknaden och fri omsättning

Artikel 1

1. Detta direktiv gäller jordstationsutrustning enligt definitionen i punkt 2.

2. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

— Definitionerna i direktiv 91/263/EEG skall gälla där så är lämpligt.

— *Jordstationsutrustning:* utrustning som kan användas antingen för endast sändning, för sändning och mottagning (transmit-receive) eller för enbart mottagning (receive-only) av radiosignaler med hjälp av satelliter eller andra rymdbaserade system, med undantag för specialbyggd jordstationsutrustning som är avsedd för att användas som en del i det allmänt tillgängliga telenätet i en medlemsstat.

— *Markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet:* varje anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet som inte omfattar ett rymdsegment.

3. Tillverkaren eller leverantören skall ange om jordstationsutrustningen är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet eller inte.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att jordstationsutrustning för enbart mottagning som inte är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet får släppas ut på marknaden och tas i bruk och användas på deras territorium i enlighet med nationell lagstiftning som är förenlig med gemenskapsrätten, endast om den uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv, när den är korrekt installerad och underhållen samt används för det avsedda ändamålet.

Sådan användning måste stämma överens med nationell lagstiftning som är förenlig med gemenskapsrätten, och som begränsar användningen till mottagande av tjänster som är avsedda för den berörda användaren.

2. Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att annan jordstationsutrustning får släppas ut på marknaden endast om den uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv, när den är korrekt installerad och underhållen samt används för det avsedda ändamålet. Användningen av sådan utrustning får omfattas av en licensordning som är förenlig med gemenskapsrätten.

3. Medlemsstaterna skall också vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att jordstationsutrustning som inte är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet inte tillåts anslutas till det allmänt tillgängliga telenätet.

4. Medlemsstaterna skall dessutom vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att jordstationsutrustning som inte är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet kopplas bort från det allmänt tillgängliga telenätet.

Medlemsstaterna skall dessutom vidta alla lämpliga åtgärder enligt nationell lagstiftning för att hindra markbaserad anslutning av sådan utrustning till det allmänt tillgängliga telenätet.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall inte hindra att sådan jordstationsutrustning som överensstämmer med bestämmelserna i detta direktiv släpps ut på marknaden och börjar omsättas fritt.

Artikel 4

1. Jordstationsutrustning skall uppfylla samma väsentliga krav som fastställs i artikel 4 i direktiv 91/263/EEG.

2. I detta direktiv liksom i direktiv 91/263/EEG skall de väsentliga kraven i artikel 4 a i direktiv 91/263/EEG omfatta säkerhet för människor på samma sätt som i direktiv 73/23/EEG.

3. I samband med jordstationsutrustning för sändning eller sändning-mottagning skall det väsentliga kravet i artikel 4 e i direktiv 91/263/EEG avseende effektivt utnyttjande av radiofrekvensspektrumet även omfatta effektivt utnyttjande av satellitbaneresurser och undvikande av skadlig interferens mellan rymd- och markbaserade kommunikationssystem och andra tekniska system.

4. I samband med jordstationsutrustning skall kraven på elektromagnetisk kompatibilitet, såvitt de är specifika för jordstationsutrustning, omfattas av det väsentliga kravet i artikel 4 c i direktiv 91/263/EEG.

5. Jordstationsutrustning skall uppfylla det väsentliga kravet i artikel 4 f i direktiv 91/263/EEG avseende samverkan mellan jordstationsutrustning och det allmänt tillgängliga telenätet.

6. Jordstationsutrustning skall uppfylla det väsentliga kravet i artikel 4 g i direktiv 91/263/EEG avseende samverkan mellan jordstationsutrustning via det allmänt tillgängliga telenätet, där så är motiverat.

De fall då jordstationsutrustning kan användas som stöd eller är avsedd som stöd för en tjänst som rådet har beslutat skall vara tillgänglig i hela gemenskapen, skall anses vara fall där det är motiverat med samverkan, och kraven för denna samverkan skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 16 i det här direktivet.

7. Trots bestämmelserna i punkterna 1, 5 och 6 i denna artikel skall jordstationsutrustning som inte är avsedd för anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet inte behöva uppfylla de väsentliga krav som fastställs i artikel 4 b, 4 d, 4 f och 4 g i direktiv 91/263/EEG.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall förutsätta att de väsentliga kraven i artikel 4 a och 4 b i direktiv 91/263/EEG är uppfyllda för jordstationsutrustning som överensstämmer med de nationella standarder som genomför de relevanta harmoniserade standarderna, vilka har offentliggjorts genom hänvisningar i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Medlemsstaterna skall offentliggöra hänvisningar till sådana nationella standarder.

2. I enlighet med förfarandet i artikel 16 skall kommissionen

— som ett första steg fastställa bestämmelser för vilken typ av jordstationsutrustning som bör omfattas av gemensamma tekniska föreskrifter och om föreskrifternas räckvidd, med sikte på att underrätta de berörda standardiseringsorganen om detta,

— som ett andra steg anta motsvarande harmoniserade standarder eller delar av sådana standarder — när de berörda standardiseringsorganen har utarbetat dessa — så att de väsentliga kraven i artikel 4.2–4.5 genomförs. Standarderna skall omvandlas till gemensamma tekniska föreskrifter som skall vara tvingande och till vilka hänvisningar skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Om en medlemsstat eller kommissionen anser att de harmoniserade standarder som avses i artikel 5 överskrider eller inte helt motsvarar relevanta väsentliga krav enligt artikel 4 i detta direktiv, skall samma förfaranden för förfrågan och anmälan tillämpas som anges i artikel 7 i direktiv 91/263/EEG.

Artikel 7

1. Om en medlemsstat upptäcker att jordstationsutrustning som är märkt enligt bestämmelserna i kapitel III inte överensstämmer med relevanta väsentliga krav när den används på rätt sätt och för det ändamål som tillverkaren avsett, skall samma åtgärder och förfaranden för information och samråd tillämpas som i artikel 8.1, 8.2 och 8.4 i direktiv 91/263/EEG.

2. Om jordstationsutrustning som inte överensstämmer med relevanta väsentliga krav bär CE-märkning, skall den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder mot den som har utfört märkningen. Samma anmälningsförfaranden skall tillämpas som i artikel 8.3 och 8.4 i direktiv 91/263/EEG.

KAPITEL II

Bedömning av överensstämmelse

Artikel 8

1. All jordstationsutrustning för sändning eller sändning-mottagning skall omfattas av alla bestämmelserna i artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 91/263/EEG rörande bedömning av överensstämmelse i enlighet med det val som tillverkaren eller den som representerar honom inom gemenskapen gör.

2. Samma förfaranden avseende språkkrav skall tillämpas som i artikel 9.3 i direktiv 91/263/EEG.

3. Artikel 10.5 i direktiv 89/336/EEG skall inte tillämpas på utrustning som omfattas av det här direktivet eller av direktiv 91/263/EEG.

Artikel 9

Jordstationsutrustning för enbart mottagning som är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet skall, vad gäller dess markbaserade gränssnitt, omfattas av bestämmelserna i artikel 8.1 om bedömning av överenstämmelse, medan utrustningen i övrigt skall omfattas antingen av bestämmelserna i artikel 8.1 eller av EG:s förfaranden för intern produktionskontroll vilka fastställs i bilagan, för kraven i detta direktiv.

Artikel 10

Jordstationsutrustning för enbart mottagning som inte är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet skall omfattas antingen av bestämmelserna i artikel 8.1 eller EG:s förfaranden för intern produktionskontroll vilka fastställs i bilagan, för kraven i detta direktiv.

Artikel 11

Förutom bestämmelserna i artikel 8–10 i detta direktiv skall jordstationsutrustning som inte är avsedd för anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet åtföljas av en försäkran från tillverkaren eller leverantören som skall utformas och översändas enligt samma förfaranden som i artikel 2 och bilaga 8 i direktiv 91/263/EEG, utom att försäkran skall hänvisa till det här direktivet i stället för till direktiv 91/263/EEG.

Artikel 12

För jordstationsutrustning skall samma förfaranden för anmälda organ och provningslaboratorier tillämpas som i artikel 10 och bilaga 5 i direktiv 91/263/EEG.

KAPITEL III

CE-märkning om överensstämmelse samt påskrifter

Artikel 13

1. Jordstationsutrustning som överensstämmer med detta direktiv skall märkas med CE-märkningen bestående av symbolen "CE", följd av symbolen som identifierar det ansvariga anmälda organet, samt om så är relevant en symbol som anger att utrustningen är avsedd och lämpad för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet. CE-märkningen och dessa två symboler visas i bilaga 6 till direktiv 91/263/EEG.

2. Anbringande av märken som sannolikt kan förväxlas med den CE-märkning som avses i punkt 1 ovan skall förbjudas.

3. Jordstationsutrustning skall av tillverkaren identifieras genom typ-, tillverknings- och/eller serienummer samt namnet på den tillverkare och/eller leverantör som är ansvarig för att utrustningen släpps ut på marknaden.

4. Trots vad som sägs i punkt 1 skall jordstationsutrustning för enbart mottagning som inte är avsedd för markbaserad anslutning till det allmänt tillgängliga telenätet och som omfattas av EG:s förfaranden för intern produktionskontroll vilka fastställs i bilagan, för kraven i detta direktiv, märkas med CE-märkningen bestående av symbolen "CE".

Artikel 14

Om det konstateras att den märkning, som avses i artikel 13.1, har utförts på jordstationsutrustning som

— inte överensstämmer med en godkänd typ, eller

— överensstämmer med en godkänd typ som inte uppfyller de väsentliga krav som gäller för den,

eller om tillverkaren inte uppfyllt sina förpliktelser enligt den relevanta EG-försäkran om överensstämmelse, skall samma förfaranden tillämpas som i artikel 12 i direktiv 91/263/EEG.

KAPITEL IV

Kommittéförfaranden

Artikel 15

1. Kommittén för godkännande av terminalutrustning, ACTE, i fortsättningen kallad "kommittén", vilken upprättas genom artikel 13.1 i direktiv 91/263/EEG skall bistå kommissionen vid genomförandet av detta direktiv.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom röstning.

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största möjliga hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Kommissionen skall underrätta kommittén om på det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

3. Kommissionen skall med jämna mellanrum samråda med företrädare för teleorganisationerna, användarna, konsumenterna, tillverkarna, tjänsteproducenterna och fackföreningarna och skall informera kommittén om resultatet av sådana överläggningar i avsikt att ta vederbörlig hänsyn till det.

Artikel 16

1. Trots bestämmelserna i artikel 15.1 och 15.2 skall förfarandet nedan tillämpas för ärenden som omfattas av artikel 4.6 och 5.2.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga den kommitté som upprättats genom artikel 4 ett förslag till åtgärder enligt artikel 4.6 och 5.2. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Yttrandet skall avges med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

4. Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet. Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

KAPITEL V

Slutbestämmelser och övergångsbestämmelser

Artikel 17

1. Kommissionen skall upprätta en rapport om genomförandet av detta direktiv vid samma tidpunkt och på samma sätt som avses i artikel 15 i direktiv 91/263/EEG.

2. När kommissionen förelägger förslaget till de åtgärder rörande gemensamma tekniska föreskrifter som fastställs i artikel 5.2 i detta direktiv, skall den säkerställa att övergångsbestämmelser efter behov ingår i åtgärderna i förslaget.

Artikel 18

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 maj 1995 vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om de centrala bestämmelserna i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 19

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 oktober 1993.

På rådets vägnar

R. URBAIN

Ordförande

BILAGA

EG:s förfarande för intern produktionskontroll

1. Denna bilaga beskriver det förfarande enligt vilket tillverkaren eller den som representerar honom inom gemenskapen och som utför de förpliktelser som avses i 2, säkerställer och försäkrar att de berörda produkterna uppfyller de krav i detta direktiv som är tillämpliga på dem.

   Tillverkaren skall utföra CE-märkningen på varje produkt och upprätta en skriftligt försäkran om överensstämmelse.

2. Tillverkaren skall upprätta den tekniska dokumentation som anges i punkt 3, och han eller den som representerar honom inom gemenskapen skall hålla den tillgänglig för inspektion av de berörda nationella myndigheterna under minst 10 år efter det att tillverkningen av produkten upphört.

   Om varken tillverkaren eller den som representerar honom är etablerad inom gemenskapen skall skyldigheten att hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig vila på den som släpper ut produkten på gemenskapens marknad.

3. Den tekniska dokumentationen skall göra det möjligt att bedöma om produkten överensstämmer med de krav i detta direktiv som är tillämpliga på den. Den skall innehålla, i den utsträckning det är av betydelse för bedömningen,

   — en allmän beskrivning av produkten,

   — konstruktions- och tillverkningsritningar och listor över komponenter, delmontering, kretsar osv.,

   — beskrivningar och förklaringar som krävs för att förstå dessa ritningar och listor och hur produkten fungerar,

   — en förteckning över de standarder som anges i artikel 5 i detta direktiv, vilka tillämpats helt eller så långt som är relevant, eller i avsaknad av sådana standarder, dokumentationen avseende den tekniska konstruktionen och beskrivningar av de lösningar som har valts för att uppfylla de krav i detta direktiv som är tillämpliga på produkterna,

   — resultat av gjorda konstruktionsberäkningar och undersökningar osv.,

   — provningsrapporter.

4. Tillverkaren eller den som representerar honom skall bevara en kopia av försäkran om överensstämmelse med den tekniska dokumentationen.

5. Tillverkaren skall vidta alla de åtgärder som behövs för att det i tillverkningsprocessen skall säkerställas att de tillverkade produkterna överensstämmer med den tekniska dokumentation som avses i punkt 2 och med de krav i detta direktiv som är tillämpliga på dem.